

VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2016)0441

ELi strateegiline kommunikatsioon vastusammuna tema vastu suunatud kolmandate osapoolte propagandale

Euroopa Parlamendi 23. novembri 2016. aasta resolutsioon ELi strateegilise kommunikatsiooni kohta vastusammuna tema vastu suunatud kolmandate osapoolte propagandale (2016/2030(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma 2. aprilli 2009. aasta resolutsiooni Euroopa südametunnistuse ja totalitarismi kohta¹,
- võttes arvesse Strasbourgi/Kehli tippkohtumise 4. aprilli 2009. aasta deklaratsiooni, mis võeti vastu NATO 60. aastapäeva puhul,
- võttes arvesse oma 11. detsembri 2012. aasta resolutsiooni digitaalse vabaduse strateegia kohta ELi välispoliitikas²,
- võttes arvesse välisasjade nõukogu 9. veebruari 2015. aasta järeldusi terrorismivastase võitluse kohta,
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 19. ja 20. märtsi 2015. aasta järeldusi,
- võttes arvesse nõukogu poolt 16. märtsil 2015. aastal vastu võetud ja välisasjade nõukogu poolt 23. mail 2016. aastal uuesti kinnitatud järeldusi ELi piirkondliku strateegia kohta Süürias ja Iraagis ning ISILi/Da'eshi ohu kohta,
- võttes arvesse komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 18. mai 2015. aasta aruannet „EL muutub üldises keskkonnas. Rohkem ühendatud, rohkem vaidlustatud ja keerukam maailm“ ning uue ELi üldise julgeolekustrateegia alal tehtavat tööd,
- võttes arvesse oma 10. juuni 2015. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu ja Venemaa suhete hetkeseisu kohta³,

¹ ELT C 137 E, 27.5.2010, lk 25.

² ELT C 434, 23.12.2015, lk 24.

³ ELT C 407, 4.11.2016, lk 35.

- võttes arvesse ELi strateegilise kommunikatsiooni tegevuskava (Ares(2015)2608242 – 22.6.2015),
 - võttes arvesse oma 9. juuli 2015. aasta resolutsiooni Euroopa naabruspoliitika läbivaatamise kohta¹,
 - võttes arvesse NATO 5. septembri 2014. aasta Walesi tippkohtumise deklaratsiooni,
 - võttes arvesse oma 25. novembri 2015. aasta resolutsiooni ELi kodanike radikaliseerumise ja terroriorganisatsioonide poolt värbamise ennetamise kohta²,
 - võttes arvesse komisjoni 28. aprilli 2015. aasta teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa julgeoleku tegevuskava“ (COM(2015)0185),
 - võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 6. aprilli 2016. aasta ühisteatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Hübriidohtudega võitlemise ühine raamistik. Euroopa Liidu lahendus“ (JOIN(2016)0018),
 - võttes arvesse komisjoni 20. aprilli 2016. aasta teatist Euroopa Parlamendile, Euroopa Ülemkogule ja nõukogule „Euroopa julgeoleku tegevuskava elluviimine, et võidelda terrorismi vastu ning liikuda tulemusliku ja tegeliku julgeolekuliidu poole“ (COM(2016)0230),
 - võttes arvesse Euroopa demokraatia rahastu teostatavussuuringut venekeelsete meediaalgatuste kohta idapartnerluse raames ja sellest kaugemal „Bringing Plurality and Balance to the Russian Language Media Space“ („Mitmekesisuse ja tasakaalu toomine venekeelsesesse meediaruumi“),
 - võttes arvesse terrorismivastases võitluses inimõiguste ja põhivabaduste edendamise ja kaitse ÜRO eriraportööri aruannet A/HRC/31/65,
 - võttes arvesse ÜRO inimõiguste komitee üldist märkust nr 34 (CCPR/C/GC/34),
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse väliskomisjoni raportit ning kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamust (A8-0290/2016),
- A. arvestades, et EL on võtnud kohustuse juhendada oma tegevuses rahvusvahelisel tasandil niisuguste põhimõtete järgimisest nagu demokraatia, õigusriigi põhimõte ning inimõiguste ja põhivabaduste austamine, samuti meediavabadus, juurdepääs teabele, sõnavabadus ja meedia mitmekesisus, millest viimast on siiski teataval määral võimalik piirata rahvusvahelise õiguse, sealhulgas Euroopa inimõiguste konventsiooni sätete kohaselt; arvestades, et kolmandad osapooled, kes püüavad liitu diskrediteerida, ei jaga samu väärtusi;
- B. arvestades, et EL, selle liikmesriigid ja kodanikud on sattunud üha suureneva süstemaatilise surve alla võidelda riikide ja valitsusväliste osalejate, näiteks oma

¹ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0272.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2015)0410.

naabruses tegutsevate piiriüleste terrori- ja kuritegelike organisatsioonide niisuguste teabe, desinformatsiooni ja eksitava teabe edastamise kampaaniate ning propaganda vastu, mille eesmärk on õõnestada objektiivse teabe või eetilise ajakirjanduse tegelikku kontseptsiooni, kajastades kogu teavet kallutatuna või poliitilise võimu teostamise vahendina, ning milles on võetud sihikule ka demokraatlikud väärtused ja huvid;

- C. arvestades, et meediavabadus, juurdepääs teabele ja sõnavabadus on niisuguse demokraatliku süsteemi peamised alustalad, kus peetakse ülimalt tähtsaks meediaomandi ja meedia rahastamisallikate läbipaistvust; arvestades, et kvaliteetse ajakirjanduse, meedia mitmekesisuse ja faktide kontrollimise tagamise strateegiad saavad olla tulemuslikud ainult juhul, kui teabe esitajaid usaldatakse ja nad on usaldusväärsed; arvestades, et samal ajal tuleks kriitiliselt hinnata seda, kuidas tegeleda meediaallikatega, kes on tõendatult korduvalt kasutanud tahtliku eksitamise ja desinformatsiooni esitamise strateegiat, eelkõige nn uues meedias, suhtlusvõrgustikes ja digitaalkeskkonnas;
- D. arvestades, et infosõda on sama vana ajalooline nähtus kui sõda ise; arvestades, et sihipärast infosõda kasutati ulatuslikult külma sõja ajal ning sellest ajast peale on see olnud niisuguse nüüdisaegse hübriidsõja lahutamatu osa, mis kujutab endast varjatud ja avalike sõjaliste ja mittesõjaliste meetmete kombinatsiooni, mida kasutatakse rünnaku all oleva riigi poliitilise, majandusliku ja sotsiaalse olukorra destabiliseerimiseks sõda ametlikult välja kuulutamata, võttes sihikule mitte üksnes ELi partnerid, vaid ka ELi enda, selle institutsioonid ning kõik liikmesriigid ja kodanikud nende kodakondsusest ja usutunnistusest sõltumata;
- E. arvestades, et Venemaa poolt Krimmi annekteerimisega ja Venemaa juhitud hübriidsõjaga Donbassis on Kreml eskaleerinud vastasseisu ELiga; arvestades, et Kreml on viinud oma propaganda järgmisele tasemele ja Venemaal on Euroopa meediakeskkonnas suurem roll, mille eesmärk on tekitada Euroopa avaliku arvamuse hulgas poliitilist toetust Venemaa tegevusele ning õõnestada ELi välispoliitika sidusust;
- F. arvestades, et sõjapropaganda ja igasugune rahvusliku, rassilise või religioosse viha toetamine, mis kujutab endast diskrimineerimisele, vaenulikkusele või vägivallele õhutamist, on kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelise pakti artikli 20 kohaselt seadusega keelatud;
- G. arvestades, et finantskriisi ja digitaalmeedia uute vormide areng on tekitanud kvaliteetsele ajakirjandusele tõsiseid probleeme, mis on põhjustanud publiku hulgas kriitilise mõtlemise vähenemise, muutes publiku desinformatsiooni ja manipuleerimise suhtes vastuvõtlikumaks;
- H. arvestades, et propaganda ja Venemaa meedia sissetung on eriti tugev ja tihti ilma võrdväärse vastuseisuta idanaabruse riikides; arvestades, et riigimeedia on kõnealustes riikides sageli nõrk ega suuda toime tulla Venemaa meedia tugevuse ja mõjuvõimuga;
- I. arvestades, et info- ja kommunikatsioonisõja tehnoloogiat kasutatakse selleks, et õigustada tegevust, mis kujutab endast ohtu ELi liikmesriikide suveräänsusele, poliitilisele sõltumatusele, nende kodanike turvalisusele ja territoriaalsele terviklikkusele;

- J. arvestades, et EL ei tunnusta ISILit/Daeshi riigi ega riigilaadse organisatsioonina;
- K. arvestades, et ISIL/Daesh, Al Qaeda ja mitmed teised vägivaldsed pühasõdalaste terrorirühmitused kasutavad süstemaatiliselt kommunikatsioonistrateegiaid ja otset propagandat nii internetis kui ka väljaspool seda ELi ja liikmesriikide ning Euroopa väärtuste vastase tegevuse õigustamise osana ning noorte eurooplaste värbamise hoogustamiseks;
- L. arvestades, et NATO Strasbourgi/Kehli tippkohtumise deklaratsiooni järel, milles rõhutati, et NATO jaoks on üha olulisem anda asjakohaselt, õigeaegselt, täpselt ja arvestaval viisil teavet oma muutuvate rollide, eesmärkide ja missioonide kohta, loodi 2014. aastal Lätis NATO strateegilise kommunikatsiooni tippkeskus (NATO StratCom COE), mille üle avaldati heameelt NATO Walesi tippkohtumise deklaratsioonis;

ELi strateegiline kommunikatsioon vastusammuna tema vastu suunatud kolmandate osapoolte propagandale

1. toonitab, et ELi-vastasel vaenulikul propagandal on mitmeid erinevaid vorme ja selles kasutatakse mitmesuguseid vahendeid, mida on sageli kohandatud vastavalt ELi liikmesriikide profiilile, et moonutada tõde, tekitada kahtlusi, tekitada lõhesid liikmesriikide vahel, ajendada Euroopa Liidu ja selle Põhja-Ameerika partnerite strateegilist üksteisest eemaldumist ning pärssida otsustusprotsessi, diskrediteerida ELi kodanike ning naaberriikide kodanike silmis ja südames ELi institutsioone ja Atlandi-üleseid partnerlusi, millel on tunnustatud roll Euroopa julgeoleku- ja majandusstruktuuris, ning õhnestada ja murendada Euroopa narratiivi, mis tugineb demokraatlikele väärtustele, inimõigustele ja õigusriigi põhimõttele; tuletab meelde, et üks kõige olulisemaid kasutatavaid vahendeid on ELi kodanikes hirmu ja ebakindluse tekitamine ning vaenulike riiklike ja valitsusväliste osalejate palju tugevamana näitamine, kui nad tegelikkuses on;
2. kutsub ELi institutsioone üles tunnistama, et strateegiline kommunikatsioon ja infosõda ei ole ELi jaoks mitte ainult välis-, vaid ka siseprobleem, ning väljendab muret arvukate vaenuliku propagandaga tegelevate arvamuskujundajate pärast liidus; tunneb muret teatavate liikmesriikide piiratud teadlikkuse pärast sellest, et nende puhul on tegemist propaganda ja desinformatsiooni publiku ja esinemiskohtadega; palub sellega seoses, et ELi osalejad tegeleksid praeguse puuduva selguse ja kokkuleppega selles osas, mida tuleb käsitleda propaganda ja desinformatsioonina, ning töötaksid koostöös ELi liikmesriikide meediavaldkonna esindajate ja ekspertidega välja ühise määratluste kogumi ning koguksid andmeid ja fakte propaganda tarbimise kohta;
3. märgib, et desinformatsioon ja propaganda moodustavad hübriidsõja osa; toonitab seetõttu vajadust suurendada teadlikkust ning näidata üles enesekindlust institutsioonilise või poliitilise kommunikatsiooni, mõttekodade või akadeemilise uurimistöö, suhtlusmeedia kampaaniate, kodanikuühiskonna algatuste, meediapädevuse ja muude kasulike meetmete kaudu;
4. rõhutab, et kolmandate riikide Euroopa Liidu vastu suunatud propaganda ja desinformatsiooni strateegia võib esineda mitmesugustes vormides ning hõlmata eelkõige traditsioonilist meediat, suhtlusvõrgustikke, kooliprogramme ja erakondi nii

Euroopa Liidus kui ka väljaspool liitu;

5. märgib, et ELi praeguse strateegilise kommunikatsiooni mitmekihiline olemus avaldub mitmel tasandil, sh ELi institutsioonides, liikmesriikides, mitmesugustes NATO ja ÜRO organites, valitsusvälistes organisatsioonides ja kodanikuühiskonna organisatsioonides, ning nõuab võimalikult head kooskõlastust ja teabevahetust kõnealuste osalejate vahel; nõuab rohkem koostööd ja teabevahetust eri osalejate vahel, kes on väljendanud muret kõnealuste propagandapüüdluste pärast ja kes soovivad koostada desinformatsiooni vastu võitlemise strateegiaid; on veendunud, et ELi kontekstis tuleks niisuguse kooskõlastamise ülesanne anda liidu institutsioonidele;
6. tunnistab, et EL peab pidama oma strateegilise kommunikatsiooni jõupingutusi prioriteediks, mis peaks hõlmama asjakohaseid ressursse; kordab, et EL on edukas näide integratsioonist, mis tekitab isegi kriisi ajal selle vastu jätkuvalt huvi riikide hulgas, kes soovivad sellest eeskuju võtta ja selle osaks saada; rõhutab seetõttu, et EL peab kindlameelselt ja julgelt esitama positiivse sõnumi oma edu, väärtuste ja põhimõtete kohta ning et EL peab oma narratiivis olema ofensiivne, mitte defensiivne;

Venemaa desinformatsiooni ja propagandasõja tunnistamine ja paljastamine

7. märgib kahetsusega, et Venemaa kasutab kontakte ja kohtumisi ELi vastaspooltega propaganda otstarbel ning ELi ühise seisukoha avalikuks nõrgendamiseks, mitte tegeliku dialoogi loomiseks;
8. tunnistab, et Venemaa valitsus kasutab väga mitmesuguseid mooduseid ja vahendeid, nagu mõttekodasid ja spetsiaalseid sihtasutusi (nt Russki Mir), eriameteid (Rossotrudnitšestvo), mitmekeelseid telekanaleid (nt RT), pseudouudisteagentuure ja -multimeediateenuseid (nt Sputnik), piiriüleseid sotsiaalseid ja usulisi rühmitusi (kuna režiim soovib end näidata ainukese traditsiooniliste kristlike väärtuste kaitsjana), sotsiaalmeediat ja internetitrolle demokraatlike väärtuste ründamiseks, Euroopa lõhestamiseks, riigisisese toetuse kogumiseks ja ELi idapoolsetele naaberriikidele läbikukkunud riikide kuvandi loomiseks; rõhutab, et Venemaa investeerib märkimisväärselt rahalisi vahendeid oma desinformatsiooni- ja propagandavahenditesse, mida kasutab kas riik otse või mida kasutatakse Kremli kontrolli all olevate äriühingute ja organisatsioonide kaudu; rõhutab, et ühest küljest rahastab Kreml erakondi ja muid organisatsioone ELis eesmärgiga õõnestada poliitilist ühtekuuluvust ning teisest küljest on Kremli propaganda suunatud otseselt teatavate ajakirjanike, poliitikute ja üksikisikute vastu ELis;
9. tuletab meelde, et julgeoleku- ja luureteenistused on jõudnud järeldusele, et Venemaal on võimekus ja kavatsus viia ellu operatsioone, mille eesmärk on destabiliseerida teisi riike; juhib tähelepanu asjaolule, et see toimub sageli suureulatuslike desinformatsiooni- ja massimeediakampaaniate ning poliitiliste äärmuslaste toetamise vormis; märgib ühtlasi niisuguste meediaettevõtete kohalolu ja tegutsemist ELis;
10. juhib tähelepanu asjaolule, et Kremli teabestrategia täiendab tema poliitikat, mille raames tõhustatakse kahepoolseid suhteid, majanduskoostööd ja ühisprojekte üksikute ELi liikmesriikidega, et nõrgendada ELi ühtekuuluvust ja õõnestada ELi poliitikat;
11. väidab, et Venemaa strateegiline kommunikatsioon on osa suuremast õõnestavast kampaaniast, mille eesmärk on nõrgendada ELi ja selle liikmesriikide suveräänsust,

poliitilist sõltumatust ja territoriaalset terviklikkust ning ELi tasandil tehtavat koostööd; nõuab tungivalt, et liikmesriikide valitsused jälgiksid tähelepanelikult Venemaa teabetegevust Euroopa pinnal ning suurendaksid suutlikkuse jagamise ja vastuluurega seotud jõupingutusi, mille eesmärk on võidelda niisuguse tegevuse vastu;

12. kritiseerib tugevalt jõupingutusi, mida Venemaa teeb ELi integratsiooniprotsessi häirimiseks, ja taunib sellega seoses Venemaa poolt ELi-vastaste jõudude toetamist ELis seoses eelkõige äärmuslike parempoolsete erakondade, populistlike jõudude ja liikumistega, kes eitavad liberaalse demokraatia põhiväärtusi;
13. on tõsiselt mures Kremli poolt innustatava niisuguse kiiresti laieneva tegevuse, sealhulgas desinformatsiooni ja propaganda pärast Euroopas, millega püütakse säilitada või suurendada Venemaa mõju ELi nõrgendamisel ja lõhestamisel; rõhutab, et Kremli propagandaga püütakse suurel määral kirjeldada teatavaid Euroopa riike nn Venemaa traditsioonilisse mõjusfääri kuuluvatena; märgib, et üks selle peamisi strateegiaid seisneb alternatiivse narratiivi levitamises ja kehtestamises, tehes seda sageli ajalooliste sündmuste manipuleeritud tõlgendusel põhinevalt ning oma välistegevuse ja geopoliitiliste huvide õigustamise eesmärgil; märgib, et ajaloo võltsimine on üks selle peamisi strateegiaid; märgib sellega seoses vajadust suurendada avalike kampaaniate ja haridussüsteemide kaudu teadlikkust kommunistlike režiimide kuritegudest ning toetada teadusuuringuid ja dokumenteerimisalast tegevust, eelkõige Nõukogude Liidu endistes liikmesriikides, et võidelda Kremli narratiivi vastu;
14. rõhutab, et Venemaa kasutab ära rahvusvahelise õigusraamistiku puudumist niisugustes valdkondades nagu küberjulgeolek ja vastutuse puudumist meedia reguleerimise valdkonnas ning pöörab igasuguse mitmetimõistetavuse neis asjus enda kasuks; toonitab, et Venemaa agressiivne tegevus kübervaldkonnas hõlbustab infosõja pidamist; kutsub komisjoni ja Euroopa välisteenistust üles pöörama tähelepanu interneti vahetuspunktide kui ELi julgeolekustrateegia elutähtsa infrastruktuuri rollile; rõhutab üliolulist vajadust tagada infosüsteemide vastupanuvõime ELi ja liikmesriikide tasandil, eelkõige tõkestamiste ja häirete suhtes, mis võivad olla hübriidkonfliktis ja propagandavastases võitluses keskse tähtsusega, ning rõhutab üliolulist vajadust teha selles valdkonnas tihedat koostööd NATOga, eelkõige NATO kooperatiivse küberkaitse kompetentsikeskusega;
15. kutsub liikmesriike üles töötama välja koordineeritud strateegilise kommunikatsiooni mehhanismid, et toetada desinformatsiooni ja propaganda allikate kindlakstegemist ja võidelda kõnealuste nähtuste vastu hübriidohtude paljastamise eesmärgil;

ISILi/Daeshi infosõja, desinformatsiooni ja radikaliseerimise meetodite mõistmine ja takistamine

16. on teadlik asjaolust, et ISIL/Daesh kasutab nii piirkondlikult kui ka ülemaailmselt mitmesuguseid strateegiaid, et propageerida oma poliitilisi, usulisi, sotsiaalseid, vihkavaid ja vägivaldseid narratiive; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles töötama välja oma vastunarratiivi ISILile/Daeshile, tehes seda haridussüsteemi kaasamise ning ka niisuguste n-ö peavoolu islami haritlaste mõjuvõimu ja nähtavuse suurendamisega, kellel on ISILi/Daeshi propaganda õigustuste ümberlukkamiseks vajalik usutavus; tunneb heameelt ülemaailmse Daeshi-vastase koalitsiooni jõupingutuste üle ning toetab sellega seoses ELi piirkondlikku strateegiat Süürias ja Iraagis; nõuab tungivalt,

et EL ja liikmesriigid töotaksid välja vastunarratiivi džihadistlikule propagandale ja levitaksid seda, rõhutades eelkõige hariduslikku mõõdet, mille raames tõstetakse esile radikaalse islami edendamise teoloogilist taunitavust;

17. märgib, et islamistlikud terroriorganisatsioonid, eriti ISIL/Daesh ja Al Qaeda, tegelevad aktiivsete teabekampaaniatega eesmärgiga õõnestada Euroopa väärtusi ja huviseid ning tõsta nende vastu suunatud viha taset; on mures ISILi/Daeshi poolt suhtlusmeedia vahendite ning eelkõige Twitteri ja Facebooki laialdase kasutamise pärast eesmärgiga edendada oma propagandat ja värbamiseesmärke, eelkõige noorte hulgas; rõhutab sellega seoses, kui oluline on lisada ISILi/Daeshi-vastane vastupropaganda strateegia laiemasse ja terviklikku piirkondlikku strateegiasse, milles on kombineeritud diplomaatilised, sotsiaal-majanduslikud, arengualased ja konfliktide ennetamise vahendid; tunneb heameelt niisuguse lõunapoolse strateegilise kommunikatsiooni rakkerühma (StratCom Task Force) loomise üle, millel on potentsiaal panustada tulemuslikult ISILi/Daeshi äärmusliku propaganda ja mõju dekonstrueerimisse ning vastu võitlemisse;
18. rõhutab, et EL ja Euroopa kodanikud on üheks ISILi/Daeshi peamiseks sihtmärgiks, ning nõuab, et EL ja selle liikmesriigid teeksid tihedamat koostööd, et kaitsta ühiskonda ja eelkõige noori värbamise eest ning suurendada seega nende vastupanuvõimet radikaliseerumise suhtes; rõhutab vajadust ELi vahendite ja meetodite parandamisele suurema keskendumise järele, eelkõige kübervaldkonnas; ergutab kõiki liikmesriike tihedas koostöös 2015. aasta oktoobris asutatud radikaliseerumisalase teadlikkuse võrgustiku pädevuskeskusega (Radicalisation Awareness Network Centre of Excellence) uurima ja tulemuslikult käsitlema sotsiaal-demograafilisi alustegureid, mis on radikaliseerumise suhtes haavatavuse algpõhjused, samuti mitmemõõtmelisi institutsioonilisi struktuure (mille raames ühendatakse üksteisega ülikoolides tehtav teadustöö, vanglaametid, politsei, kohtud, sotsiaalteenistused ja haridussüsteemid), et võidelda radikaliseerumise vastu; rõhutab, et nõukogu on nõudnud terrorismi ja vägivaldse äärmusluseni viivale radikaliseerumisele kriminaalõigusliku reageerimise meetmete edendamist;
19. kutsub liikmesriike üles töötama selle nimel, et takistada ISILi/Daeshi juurdepääsu rahastamisele ja rahalistele vahenditele, ning edendada seda põhimõtet ELi välistegevuses, ning rõhutab vajadust paljastada ISILi/Daeshi tegelik olemus ning mitte tunnistada selle ideoloogilist legitimsiooni;
20. kutsub ELi ja selle liikmesriike üles võtma järjepidevaid kogu ELi hõlmavaid meetmeid vihakõnede vastu, mida edendavad süsteemselt sallimatud ja radikaalsed usukuulutajad missade, raamatute, telesaadete, interneti ja kõigi teiste kommunikatsioonivahendite abil, mis loovad soodsa pinnase sellistele terroriorganisatsioonidele nagu ISILile/Daeshile ja Al Qaedale edu saavutamiseks;
21. rõhutab, kui tähtis on ELi ja liikmesriikide jaoks teha koostööd suhtlusmeedia teenuseosutajatega, et võidelda suhtlusmeedia kanalite kaudu ISILi/Daeshi propaganda levitamise vastu;
22. rõhutab, et islamistlikud terroriorganisatsioonid, eriti ISIL/Daesh ja Al Qaeda, tegelevad aktiivsete desinformatsioonikampaaniatega, mille eesmärk on õõnestada Euroopa väärtusi ja huve; rõhutab sellega seoses, kui tähtis on konkreetne strateegia islamistliku ELi-vastase propaganda ja desinformatsiooni vastu võitlemiseks;

23. rõhutab, et erapooletu, usaldusväärne ja objektiivne kommunikatsioon ning teabevood, mis põhinevad tõsiasjadel arengusuundumuste kohta ELi riikides, takistaksid kolmandate osapoolte õhutatava propaganda levikut;

ELi strateegia propaganda vastu võitlemiseks

24. tunneb heameelt strateegilise kommunikatsiooni tegevuskava üle; tunneb heameelt ühisteatise „Hübriidohtudega võitlemise ühine raamistik“ üle ning nõuab selles esitatud soovitude viivitamatut toetamist ja rakendamist; rõhutab, et esildatud meetmed nõuavad ELi ja riigi tasandi kõigi asjaomaste osalejate koostööd ning koordineerimist; on arvamusel, et ELi jõupingutused saavad edukad olla ainult tervikliku lähenemisviisi rakendamise korral; kutsub rotatsiooni korras vahetuvaks ELi eesistujariigiks olevaid liikmesriike üles võtma strateegilise kommunikatsiooni alati oma programmi osaks, et tagada sellealase töö järjepidevus; tunneb heameelt eesistujariigi Läti sellealaste algatuste ja saavutuste üle; palub, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja tagaks poliitilisel tasandil tiheda suhtluse liikmesriikidega, et koordineerida paremini ELi meetmeid; rõhutab, et oluliselt tuleks tugevdada ELi ja NATO koostööd strateegilise kommunikatsiooni valdkonnas; tunnustab eesistujariigi Slovakkia kavatsust korraldada totalitarismi käsitlev konverents totalitaarsete režiimide ohvrite mälestamise Euroopa päeva raames;
25. palub, et pädevad ELi institutsioonid ja ametiasutused teostaksid tihedat järelevalvet Euroopa vastu suunatud propaganda rahastamisallikate üle;
26. rõhutab, et ELi demokraatia rahastamisvahendite raames on vaja rohkem rahalisi vahendeid meediavabaduse toetamiseks Euroopa naabruspoliitika riikides; kutsub komisjoni sellega seoses üles tagama, et meediavabaduse ja meedia mitmekesisuse kaitseks kasutatakse täielikult ära olemasolevaid vahendeid, nt demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend (EIDHR), Euroopa naabruspoliitika (ENP), idapartnerluse riikide meediavabaduse jälgimise projekt „Eastern Partnership Media Freedom Watch“ ja Euroopa demokraatia rahastu;
27. märgib ülisuuri ressursse, mis on suunatud Venemaa propagandategevusele, ning vaenuliku propaganda võimalikku mõju otsustusprotsessidele ELis ning avaliku usalduse, avatuse ja demokraatia õõnestamist; kiidab ELi strateegilise kommunikatsiooni rakkerühma poolt tehtud märkimisväärset tööd; nõuab seetõttu ELi strateegilise kommunikatsiooni rakkerühma tugevdamist, muutes selle Euroopa välisteenistuse täieõiguslikuks üksuseks, mis vastutab ida- ja lõunanaabruse eest ning millel on nõuetekohane töötajaskond ja piisavad eelarvevahendid, mille võib saavutada eraldi eelarverea lisamise teel; nõuab tõhustatud koostööd liikmesriikide luureteenistuste vahel, et hinnata niisuguste kolmandate riikide avaldatavat mõju, kes püüavad õõnestada ELi demokraatlikku alust ja demokraatlikke väärtusi; nõuab, et Euroopa Parlament ja Euroopa välisteenistus teeksid tihedamat koostööd strateegilise kommunikatsiooni valdkonnas, kasutades selleks muu hulgas Euroopa Parlamendi analüüsisuutlikkust ja infobüroosid liikmesriikides;
28. rõhutab, et on ülioluline, et EL jätkaks oma välistegevuse kaudu põhiõiguste ja -vabaduste aktiivset edendamist; on seisukohal, et sõnavabaduse, kogunemisvabaduse, meedia sõltumatuse ja teabele juurdepääsu õiguse toetamine naaberriikides peaks olema propaganda vastu suunatud ELi tegevuse alus;

29. toonitab vajadust tugevdada meedia mitmekesisust, objektiivsust, erapooletust ja sõltumatust ELis ja selle naabruses, sealhulgas valitsusväliste osalejate seas, muu hulgas toetades ajakirjanikke, töötades välja meediavaldkonnas tegutsejatele suunatud suutlikkuse suurendamise programme ning tugevdades teabevahetuspartnerlusi ja -võrgustikke, näiteks meediasisu jagamise platvorme, meediavaldkonna uuringuid, ajakirjanike liikuvus- ja koolitusvõimalusi ning praktikavõimalusi ELis asuvate meediakanalite juures, et hõlbustada primare tavade vahetamist;
30. rõhutab, kui tähtis on kvaliteetse ajakirjanduse alase hariduse ja koolituse roll ELis ja väljaspool seda kvaliteetsete ajakirjanduslike analüüside ja kõrgete toimetamisnõuete loomise eeldusena; väidab, et ELi ajakirjandus- ja sõnavabaduse ning meedia mitmekesisuse väärtuste edendamine hõlmab kolmandates riikides tagakiusatud ja vangistatud ajakirjanike ja inimõiguste kaitsjate toetamist;
31. pooldab tugevamat koostööd ELi institutsioonide, Euroopa demokraatia rahastu, Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni (OSCE), Euroopa Nõukogu ja liikmesriikide vahel, et vältida dubleerimist ja tagada sünergia samalaadsetes algatustes;
32. peab šokeerivaks meediasõltumatuse ja -vabadusega seotud tõsisid probleeme teatavates liikmesriikides, millest on teatanud sellised rahvusvahelised organisatsioonid nagu Piirideta Reporterid; kutsub ELi ja liikmesriike üles võtma meediavaldkonnas valitseva olukorra parandamiseks asjakohaseid meetmeid, et tagada vaba, erapooletut ja sõltumatut meediat toetava ELi välistegevuse usaldusväärsus;
33. palub, et esildatu kohaselt tugevdatud strateegilise kommunikatsiooni rakkerühm looks Twitteri konto @EUvsDisInfo alusel üldsusele suunatud veebiruumi, mis hõlmaks erinevaid desinformatsiooni tuvastamise vahendeid, milles selgitataks nende toimimist ja mis võiks toimida arvukate kõnealusele teemale keskenduvate kodanikuühiskonna algatuste edastusvahendina;
34. kinnitab, et tõhus kommunikatsioonistrateegia peab kaasama kohalikke kogukondi aruteludesse ELi meetmete üle, toetama inimestevahelisi kontakte ja võtma nõuetekohaselt arvesse kultuuri- ja sotsiaalset suhtlust kui peamist platvormi kohaliku elanikkonna eelarvamuste vastu võitlemiseks; tuletab sellega seoses meelde, et ELi delegatsioonid peavad hoidma otsekontakti kohalike rohujuure tasandi sidusrühmade ja kodanikuühiskonna esindajatega;
35. rõhutab, et viha, vägivalla või sõja õhutamist ei tohi „peita“ sõnavabaduse taha; ergutab tegema sellega seoses õiguslikke algatusi, et tagada suurem vastutus desinformatsiooni käsitlemisel;
36. juhib tähelepanu sellele, et oluline on ELis ja väljaspool seda sidusalt ja tulemuslikult edastada teavet ELi poliitika kohta ning kohandada teavet konkreetsete piirkondade jaoks, muu hulgas teha teave kättesaadavaks kohalikes keeltes; tervitab sellega seoses Euroopa välisteenistuse venekeelse veebisaidi avamist kui esimesest sammu õiges suunas ning soovib Euroopa välisteenistuse veebisaidi tõlkida rohkematesse keeltesse, näiteks araabia ja türki keelde;
37. rõhutab liikmesriikide vastutust aktiivselt, ennetavalt ja koostööd tehes võidelda nende territooriumil toimuva või nende huvisid õõnestada püüdva vaenuliku teavitustegevuse

vastu; nõuab tungivalt, et liikmesriikide valitsused töötaksid välja oma strateegilise kommunikatsiooni võimekuse;

38. kutsub iga liikmesriiki üles tegema oma kodanikele kättesaadavaks ELi strateegilise kommunikatsiooni rakkerühma kaks iganädalast uudiskirja *The Disinformation Digest* ja *The Disinformation Review* (desinformatsiooni kokkuvõte ja desinformatsiooni ülevaade), et suurendada üldsuse teadlikkust kolmandate osapoolte kasutatavatest propagandameetoditest;
39. rõhutab erinevust propaganda ja kriitika vahel;
40. rõhutab, et ELi või selle poliitika vastu suunatud kriitika ei ole tervikuna tingimata propaganda ega desinformatsioon, eriti poliitilise väljenduse raames, kuid kolmandate riikidega seotud manipulatsiooni- või toetusjuhtumid, mille eesmärk on seda kriitikat õhutada või teravdada, annavad alust kahelda nende sõnumite usaldusväärsuses;
41. rõhutab, et kuigi kolmandatest riikidest pärineva ELi-vastase propaganda ja desinformatsiooni vastu tuleb võidelda, ei tohiks see seada kahtluse alla seda, kui oluline on säilitada konstruktiivsed suhted kolmandate riikidega ja muuta nad strateegilisteks partneriteks ühiste probleemide lahendamisel;
42. tervitab strateegilise kommunikatsiooni tegevuskava vastuvõtmist ja Euroopa välis teenistuse raames East StratComi rühma loomist, mille eesmärk on levitada teavet ELi poliitika kohta ja astuda vastu ELi-vastasele propagandale ja desinformatsioonile; nõuab strateegilise kommunikatsiooni edasist intensiivistamist; on veendunud, et East StratComi rühma töö tõhusust ja läbipaistvust tuleb veelgi parandada; palub Euroopa välis teenistusel töötada välja kriteeriumid oma töö tõhususe mõõtmiseks; rõhutab, kui tähtis on tagada East StratComi rühmale piisav rahastamine ja asjakohane arv töötajaid;
43. märgib, et East StratComi rakkerühma avaldatav desinformatsiooni ülevaade peab vastama Rahvusvahelise Ajakirjanike Föderatsiooni ajakirjanike käitumis põhimõtete deklaratsioonis sätestatud standarditele; rõhutab, et see ülevaade peab olema koostatud asjakohases stiilis, ilma solvava keelekasutuse või väärtushinnanguteta; kutsub East StratComi rakkerühma üles vaatama uuesti läbi kõnealuse ülevaate koostamiseks kasutatavad kriteeriumid;
44. on veendunud, et ELi-vastase propaganda vastu võitlemise tõhusaks strateegiaks võib olla meetmete vastuvõtmine eesmärgiga pakkuda konkreetsele publikule adekvaatset ja huvitavat teavet ELi tegevuse, Euroopa väärtuste ja muude avalikku huvi pakkuvate küsimuste kohta, ning rõhutab, et sellel otstarbel saaks kasutada ajakohast tehnoloogiat ja suhtlusvõrgustikke;
45. kutsub komisjoni üles edendama teatavaid õiguslikke algatusi, et tagada suurem tulemuslikkus ja vastutus desinformatsiooni ja propaganda käsitlemisel, ning kasutama Euroopa naabruspoliitika rahastamisvahendi vahendamist selleks, et edendada strateegilise prioriteedina meedia vastupanuvõime tugevdamist; palub komisjonil korraldada ELi olemasolevate rahastamisvahendite põhjaliku läbivaatamise ning esitada ettepaneku laiaulatusliku ja paindliku lahenduse kohta, mis võimaldaks anda otsest toetust sõltumatutele meediakanalitele, mõttekodadele ja valitsusvälistele organisatsioonidele (eelkõige neile, kes kasutavad sihtrühma emakeelt) ning

võimaldaks suunata lisavahendeid sellistele organisatsioonidele, kellel on niisugune suutlikkus, näiteks Euroopa demokraatia rahastu, piirates samal ajal selliste üksikisikute ja üksuste rahastamiseks mõeldud rahavoogusid, kes tegelevad strateegilise kommunikatsiooni ning vägivallale ja vihkamisele õhutamise; palub komisjonil teostada teatavate ELi poolt rahastatavate suuremahuliste meediaprojektide (nt Euronews) tõhususe põhjaliku auditi;

46. rõhutab, kui tähtis on ELis ja naabruses teadlikkuse tõstmine, haridus ning veebipõhise meedia ja info pädevus selleks, et kodanikud oleksid võimelised kriitiliselt analüüsima meediasisu propaganda äratundmiseks; rõhutab sellega seoses haridussüsteemi kõigil tasanditel teadmiste suurendamise olulisust; juhib tähelepanu vajadusele julgustada inimesi näitama üles kodanikuaktiivsust ja suurendada nende teadlikkust meediatarbijatena; rõhutab kesksel rollil, mida omavad veebipõhised vahendid, eelkõige suhtlusmeedia, kus väärtuste levik ja desinformatsioonikampaaniate algatamine on lihtsam ja sageli takistustevaba; tuleb meelde, et propagandaga vastu võitlemine on kontraproduktiivne, ning on seetõttu arvamusel, et ELil tervikuna ja liikmesriikidel individuaalselt on võimalik kolmandate isikute propaganda vastu võidelda ainult desinformatsioonikampaaniate kummutamise ning positiivse sõnumiedastuse ja teavituse kasutamise abil ning et välja tuleks töötada tõeliselt tulemuslik strateegia, mis oleks diferentseeritud ja kohandatud propagandat levitavate osalejate olemusele; tunnustab, et finantskriis ja digitaalmeedia uute vormide areng on tekitanud kvaliteetsele ajakirjandusele tõsisid probleeme;
47. väljendab muret suhtlusmeedia ja veebiplatvormide kasutamise pärast kuritegelike vihakõnede ja vägivallale õhutamise otstarbel ning ergutab liikmesriike kohandama ja ajakohastama õigusakte, et praegustele arengusuundumustele reageerida, või täielikult rakendada ja jõustada kehtivaid õigusakte nii veebiväliste kui ka veebisest vihakõnede kohta; väidab, et vaja on laiendada koostööd veebiplatvormide ning juhtivate interneti- ja meediaettevõtetega;
48. palub, et liikmesriigid võimaldaksid ja tagaksid vajaliku raamistiku kvaliteetsele ajakirjandusele ja mitmekesisele teabele, võideldes meedia koondumise vastu, millel on negatiivne mõju meedia mitmekesisusele;
49. märgib, et meediaalne haridus annab teadmisi ja oskusi ning suurendab kodanike suutlikkust kasutada oma õigust sõnavabadusele, analüüsida kriitiliselt meediasisu ja reageerida desinformatsioonile; juhib seetõttu tähelepanu vajadusele suurendada meediapädevusmeetmete kaudu kõikidel tasanditel teadlikkust desinformatsiooni ohtudest, sealhulgas Euroopa teavituskampaania abil, milles keskendutakse meedia-, ajakirjandus- ja toimetamiseetikale, ning soodustades suhtlusplatvormidega tehtavat paremat koostööd ja edendades ühisalgatusi, mille eesmärk on võidelda vihakõnede, vägivallale õhutamise ja internetis toimuva diskrimineerimise vastu;
50. märgib, et mitte ükski pehme jõu strateegia ei saa olla edukas ilma kultuuridiplomaatiaga ning riikidevahelist ja -sisest kultuuride dialoogi edendamata, seda nii ELis kui ka väljaspool liitu; soovib seetõttu rakendada pikaajalisi avaliku ja kultuuridiplomaatia meetmeid ja algatusi, mille näiteks on üliõpilastele ja noortele kutsetöötajatele suunatud stipendiumid ja vahetusprogrammid, sealhulgas algatused kultuuridevahelise dialoogi toetamiseks, ELi-siseste kultuurisidemete tihendamiseks ning ühiste kultuurisidemete ja ühise kultuuripärandi edendamiseks, samuti nõuetekohase koolituse andmine ELi delegatsioonide ja Euroopa välisestuse

töötajatele, et nad omandaksid piisava interkultuuralse pädevuse;

51. on seisukohal, et avalik meedia peaks olema eeskujuks, kuidas esitada erapooletut ja objektiivset teavet kooskõlas ajakirjanduse parimate tavade ja ajakirjanduseetikaga;
52. toonitab, et erilist tähelepanu tuleks pöörata uuele tehnoloogiale (sealhulgas digitaalringhäälingule, mobiilsidele, veebimeediale ja sotsiaalvõrgustikele, kaasa arvatud neile, mis on omaolemuselt piirkondlikud), millega hõlbustatakse teabe levitamist ja teadlikkuse tõstmist aluslepingutes sätestatud Euroopa väärtuste kohta; tuletab meelde, et selline teave peab vastama kõrgetele standarditele, kajastama konkreetseid parimaid tavasid ja rõhutama ELi mõju kolmandatele riikidele, sh ELi humanitaarabi, samuti võimalusi ning hüvesid, mida tihedam assotsieerumine ja koostöö ELiga toob kolmandate riikide kodanikele, eelkõige noortele, nt viisavaba reisimine või suutlikkuse suurendamise ning liikuvus- ja vahetusprogrammid, kui need on kohaldatavad;
53. rõhutab, et vaja on tagada, et uus Euroopa naabruspoliitika portaal – mida praegu töötatakse välja naabrusprogrammi OPEN raames – ei koondaks ainult ekspertide kogukondadele suunatud sisu, vaid sisaldaks ka laiemale publikule kohandatud jaotist; on arvamusel, et portaal peaks olema eraldi jaotis idapartnerluse kohta, kuhu oleks koondatud algatusi käsitlev teave, mis praegu on killustatud paljude veebisaitide vahel;
54. juhib tähelepanu popkultuuri ja meelelahutusliku hariduse potentsiaalile ühiste inimlike väärtuste väljendamisel ja ELi poliitika kohta teabe andmisel;
55. kinnitab oma toetust sellistele algatustele nagu Balti meediapädevuskeskus (Baltic Centre for Media Excellence) Riias, NATO strateegilise kommunikatsiooni tippkeskus (NATO StratCom COE) või radikaliseerumisalase teadlikkuse võrgustiku pädevuskeskus (Radicalisation Awareness Network Centre of Excellence); rõhutab vajadust kasutada nende töö tulemusi ja analüüsi ning tugevdada ELi analüütilist suutlikkust kõikidel tasanditel; nõuab, et komisjon ja liikmesriigid algataksid sarnaseid projekte, osaleksid ajakirjanike koolitamises, toetaksid sõltumatuid meediakeskusi ja meedia mitmekesisust, julgustaksid võrgustike loomist ja koostööd meedia ja mõttekodade vahel ning vahetaksid neis valdkondades parimaid tavasid ja teavet;
56. mõistab hukka pidevad rünnakud sõltumatu meedia, ajakirjanike ja kodanikuühiskonna aktivistide vastu Venemaal ning okupeeritud territooriumidel, sh Krimmis pärast selle ebaseaduslikku annekteerimist; rõhutab, et alates 1999. aastast on Venemaal tapetud, jäljetult kadunud või vangistatud kümneid ajakirjanikke; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles tugevdama ajakirjanike kaitset Venemaal ja ELi naabruses ning toetama Venemaa kodanikuühiskonda ja investeerima inimestevahelistesse kontaktidesse; nõuab ajakirjanike kohest vabastamist; märgib, et EL tugevdab suhteid oma idapartneritega ja teiste naabritega ning jätab avatuks ka Venemaaga suhtlemise kanalid; tunnistab, et suurim takistus Venemaa desinformatsioonikampaaniatele oleks sõltumatu ja vaba meedia olemasolu Venemaal endas; on seisukohal, et selle saavutamine peaks olema ELi eesmärk; nõuab erilise tähelepanu pööramist ja piisavate vahendite eraldamist meedia mitmekesisusele, kohalikule meediale, uurivale ajakirjandusele ja võõrkeelsele meediale, eelkõige meediale, mis on vene, araabia, pärsia, türgi ja urdu keeles ning muudes propaganda suhtes haavatavate elanikkondade räägitavates keeltes;

57. toetab kommunikatsioonikampaaniaid, mida korraldavad asjaomased osalejad Süürias, Iraagis ja kõnealuses piirkonnas (sealhulgas välisvõitlejate päritoluriikides), et tekitada usaldamatust ISIS/Daeshi ideoloogia vastu ja mõista hukka selle inimõiguste rikkumisi ning tõrjuda vägivaldset äärmuslust ja vihakõnesid seoses muude rühmitustega piirkonnas; kutsub ELi ja selle liikmesriike üles rõhutama oma dialoogis Lähis-Ida ja Põhja-Aafrika riikidega seda, et hea valitsemistava, vastutus, läbipaistvus, õigusriigi põhimõtte ja inimõiguste austamine on üliolulised eeltingimused kõnealuste ühiskondade kaitsmiseks niisuguste sallimatute ja vägivaldsete ideoloogiate leviku eest, mis inspireerivad selliseid terroriorganisatsioone nagu ISIS/Daesh ja Al Qaeda; rõhutab ISIS/Daeshi ja muude rahvusvaheliste terroriorganisatsioonide põhjustatud üha suuremat terroriohtu arvesse võttes vajadust tugevdada julgeolekuküsimustes koostööd riikidega, kellel on ulatuslikud kogemused terrorismivastase võitluse valdkonnas;
58. kutsub komisjoni asepresidenti ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrget esindajat ning nõukogu üles kinnitama ELi täielikku toetust käimasolevale rakendusprotsessile ning pakkuma rahalist toetust Euroopa demokraatia rahastu poolt 2015. aastal teostatud teostatavusuuringus „Russian-language Media Initiatives in the Eastern Partnership and Beyond“ („Venekeelsed meediaalgatused idapartnerluse raames ja väljaspool seda“) esitatud soovitude elluviimiseks;

o
o o

59. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, liikmesriikidele, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ning Euroopa välisteenistusele ja NATO-le.